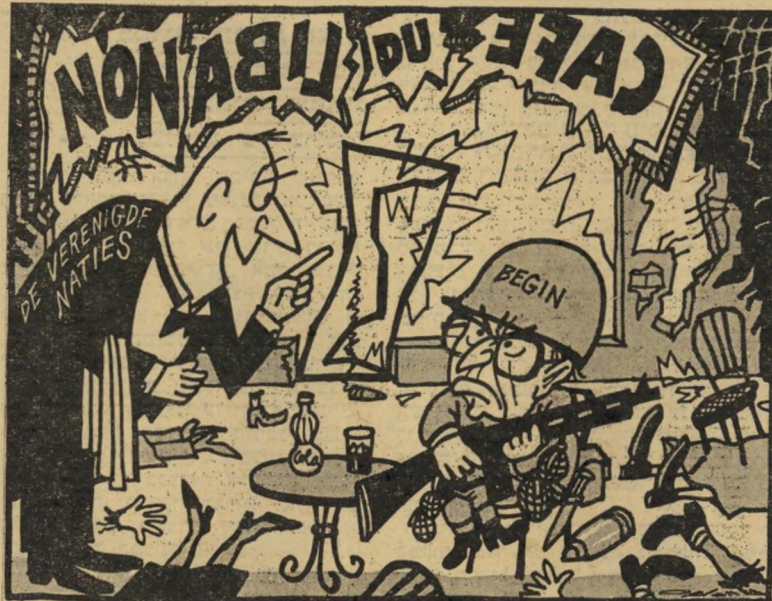

..כוח האו"ם אינו יכול להצליח. לא ניתנו לו המכשירים לכך...

ראנית לאיזורים השיעים בדרום לבנון, הם נתקבלו כמשחררים. שלא כמו הסקנדינבים ממזרח והצרפתים ממערב, חיים האיראניים בקרב האוכלוסיה המקומית. מעמדו של השאה כמגן השיעים נוח. סוריה היא מדינה בעלת רוב סוני, אך שולטים בה כיום בני הכת העלאוויית. שהיא אחת מכיתות השיעים. עיראק היא מדינה בעלת רוב שיעי, אך כיום שולטים בה דווקא סונים. רק השאה מסוגל להפיל את כוחו בגלוי לטובת השיעים. כל התסבוכת העדתית הזאת אינה רקע נוח להפעלת כוח של גוף בינלאומי. שאי-נו מסוגל לנהל דיפלומטיה מתוחכמת. זוהי הזמנה לצרות. כל המפקדים רבים המקומיים שג האו"ם בדרום לבנון מודעים לכך מאד.

בהיעדר סמכויות ברורות, נאלץ מפקד הכוח לסמוך על הסכמים עם הצדדים הנוגעים בדבר: אש"ף, ממשלת לבנון, הירדנים, צה"ל. הסכמים כאלה יפים רק כל עוד כל הצדדים מעוניינים בקיומם. ברגע שישתנה המצב, יעמוד כוח האו"ם לפני מציאות שאין לו הכלים להתמודד עימה. הוא יהיה מוכרח להיכשל.

שיקול זה הוא שגרם לכך שהקאנצלר האוסטרי, ברנו קריסקי, סירב להעמיד את חייליו לרשות יוניפי"ל, אף שהעמיד אותם ברצון לרשות כוח האו"ם בגולן. שם מפקד גנרל אוסטרי, האנס פיליפ, על הכוח כולו. "בין שני האוסטרים — ולדהיים וקריסי — קי — השני פיקח יותר!" חיוה את דעתו

"צה"ל יישאר"

שוב כך גם אין מפקדי כוח האו"ם בשטח מאמינים בנסיגה מוחלטת של צה"ל אל מעבר לגבול הבינלאומי. אמנם, בינתיים מתבצעות נסיגות חלקיות של צה"ל, אך השאלה היא: האם תעצר נסיגה זו לפני שהיא תגיע לגבול, או לא? בשביל ממשלת לבנון יהיה קשה מאד

בגין בקפה לבנון: קאריקטורה הולנדית

ולדהיים: ניצחון?

אותו פקיד בכיר במרכז האו"ם, המתח ביקורת על מוכ"ל. פריסת הכוחות של האו"ם בדרום לבנון מעידה אף היא על חוסר-ידיעה. אנשי האו"ם בניירורק, כמו העיתור נאים בתלאביב, מדברים על "נוצרים" ועל "מוסלמים", בביטחון-עצמי של בורים. בי לבנון אין משמעות לשני מונחים אלה. גם ה"נוצרים" וגם ה"מוסלמים" בלבנון מחולקים לעדות. המסוכסכות זו עם זו. האנשים מודעים עם עדתם, אך לא בהכרח עם עדות אחרות של דתם (העולם הזה 2121).

כך, למשל, המאורנים הם פטי ריזמים מארזונים. נוצרי השייך לעדה אחת זר להם לא פחות מאשר מוסלמי.

שיקול זה נעלם מעיני הפיקוד הבינלאומי, כאשר הציב חיילים סקנדינביים בשטח השייך למארונים, נתמכיישראל. המארונים הם קאתולים. כאשר באו אליהם הם שוודים ונורבגים, שהם נוצרים-פרו-טסטנטיים, הם התייחסו אליהם כאל זרים עוינים. לולא היד המרסנת של צה"ל, שלא הניח לבנייהחסתו להשתולל, הייתה פורצת מילחמה בין אנשי האו"ם ו"מייגדר" חדאד.

לעומת זאת קיבד פיקוד האו"ם את ההחלטה הכלתי-מוכנת להציב את הכוח הצרפתי דווקא בצור המוסלמית.

הצרפתים הם קאתולים. מזה דורות משמשת צרפת כבעלת-החסות על המארונים בלבנון. היה זה טבעי להציב את הצרפתים בשטח המאוכלס על-ידי נוצרים-מארונים. תחת זאת הם נמצאים בצור המוסלמית, שהיא מרכז של אש"ף. כתור צאה מכך כבר היו חילופי-אש בין הכור חות הצרפתיים ואנשי אש"ף, ונפלו קורי בנות. מצבם של הצרפתים בצור אינו טוב יותר ממצב הסקנדינבים במיזרח.

השוק הפרסי

יש רק כוח אחד, מבין כוחות האו"ם, החי לו בדרום-לבנון כמו בגני-עדן. השאה של איראן היה אחד השליטים הראשונים שנענה להזמנה לשלוח כוחות לדרום-לבנון. יחידה של הצבא האיראני מרמת-הגולן נשלחה לשם. אחרי שהשאה הציג שני תנאים: הכוח האיראני יהנה באיזור השיעי.

ישראל תצא משם עד סוף אפריל. הקשר בין איראן והשיעים נעלם מעיני משקיפים רבים. אך הוא קשר אמיץ, המת-חזק מיום ליום. יש לו משמעות מדינית רבה.

היחידה האיראנית בדרום לבנון: כמו בבית

לסגת לגמרי. היא פתחה במילחמה האומית ללה בדרום-לבנון במטרה מוצהרת לסלק משם לצמיתות את כוחות אש"ף. כיום כבר ברור כי הכנסת "כוח הביניים" של האו"ם לא תבטיח מטרה זו. לא נוכחות כוח-האו"ם מונעת ברגע זה את חזרת הפידאיון לשטח זה, אלא השיקולים הפוליטיים של אש"ף. הדיעה במרכז האו"ם: "הישי" ראלים יישארו שם עוד הרבה, הרבה זמן."

איראן היא מדינה שיעית * העדה השיעית, שהיא כיום הגדולה בעדות של לבנון, מצאה בה בעלת-החסות אידיאלית. השאה משתמש בה כבסיס להקמת כוח משלו שם. כאשר באו אנשי היחידה האיראנית

* העולם המוסלמי מחולק בין שני פלגים עיקריים: הסונים (סונה) — מינהג, חוק, שהם פלג-הרוב, והשיעים (שיעה) — שיעה, מיפלגתו של עלי, חתן הנביא, המחולקים לתתי-פלגים רבים.